

Sudska zaštita u postupcima imenovanja i razrješenja ravnatelja javnih ustanova

Dragan Zlatović*

Postupci imenovanja i razrješenja ravnatelja javnih ustanova nerijetko izazivaju prijemor, a takođe imaju za posljedicu i pokretanje određenih sudskih sporova. U članku se autor fokusira na niz posebnosti u sudskoj zaštiti u ovim postupcima.

1. Razrješenje ravnatelja

Kao i kod imenovanja tako i kod razrješenja ravnatelja javne ustanove uz opći okvir iz ZU propisan je i posebni okvir u specijalnoj regulaciji za pojedine ustanove odnosno područja njihova djelovanja. Dužnost ravnatelja javne ustanove prestaje mandata ili razrješenjem prije isteka mandata u skladu sa zakonom. Kada istekne mandat ravnatelju na koji je isti imenovan, njemu prestaje dužnost ravnatelja te se tada isti ne razrješuje, jer se tada radi o posebnoj osnovi za prestanak dužnosti ravnatelja. Ipak u praksi se često posebnom odlukom razrješuje ravnatelj javne ustanove zbog isteka mandata i drugom odlukom imenuje isti ili novi ravnatelj javne ustanove na novo mandatno razdoblje. Takvu praksu potvrđuje i sudska praksa u Republici Hrvatskoj.

Zakonitim se smatra rješenje kojim je imenovan novi ravnatelj ustanove te je utvrđeno da ta odluka stupa na snagu danom prestanka mandata ranijeg ravnatelja. Prema iznesenom slijedi da tuženik nije povrijedio Zakon na štetu tužitelja kada je u osporenom rješenju o imenovanju ravnatelja utvrdio da ta odluka stupa na snagu 8. rujna 2015., nakon što je tužitelju istekao mandat ravnatelja i doneseno rješenje o njegovom razrješenju dužnosti ravnatelja zbog isteka mandata, koje rješenje je tužitelj primio. – Visoki upravni sud RH, Usž-1089/2017-2, 9.11.2017.

Prema čl.44. ZU, ravnatelj ustanove može biti razriješen prije isteka vremena na koje je imenovan. Upravno vijeće odnosno tijelo iz čl. 38. st. 2. ZU (Vlada Republike Hrvatske, čelnik nadležnog tijela državne uprave ili predstavničko tijelo jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave – *op.aut.*) dužno je razriješiti ravnatelja:

1. ako ravnatelj sam zatraži razrješenje u skladu s ugovorom o radu,
2. ako nastanu takvi razlozi koji po posebnim propisima ili općim propisima o radu dovode do prestanka radnog odnosa,
3. ako ravnatelj ne postupa sukladno propisima ili općim aktima ustanove, ili neosnovano ne izvršava odluke tijela ustanove ili postupka protivno njima,

4. ako ravnatelj svojim nesavjesnim ili nepravilnim radom prouzroči ustanovi veću štetu ili ako zanemaruje ili nesa-
vjesno obavlja svoje dužnosti tako da su nastale ili mogu
nastati veće smetnje u obavljanju djelatnosti ustanove,
5. ako nastanu okolnosti iz članka 39. stavka 2. Zakona o ustanovama.

U tom smislu referentna je odredba čl. 239. st. 3. Zakona o trgovačkim društvima koji na odgovarajući način treba primijeniti i na ustanove u kulturi. Ovu odredbu Zakona o trgovačkim društvima primijenjenu na ustanove treba tumačiti tako što dužnost ravnatelja u ustanovi prestaje po zakonu nastupe li nakon donošenja odluke o imenovanju ravnatelja na njegovoj strani zakonom propisane okolnosti iz čl. 239. st. 2. Zakona o trgovačkim društvima koje bi da su postojale u vrijeme donošenja te odluke priječile imenovanje. Ravnatelj ustanove u kulturi kojemu dužnost ravnatelja prestaje zbog toga što je protiv njega donesena pravomoćna presuda suda ili mu je uvedena međunarodna mjera ograničenja raspolaganja imovinom dužan je bez odgađanja o tome obavijestiti ustanovu. Predsjednik upravnog vijeća ili drugog nadzornog tijela dužan je bez odgađanja od saznanja da su nastupile te okolnosti podnijeti registarskom sudu prijavu radi upisa prestanka ravnateljstva toj osobi u ustanovi. Dozna li registarski sud uz odgovarajuću primjenu odredbe članka 68. stavka 6. Zakona o trgovačkim društvima da je nastupila neka od tih okolnosti, po službenoj će dužnosti upisati u sudskom registru da je osobi prestalo ravnateljstvo te će o tome obavijestiti ustanovu. Ovdje je nužno osigurati pravodobnu obaviještenost ustanove kako bi se moglo obaviti imenovanje novog ravnatelja ili barem vršitelja dužnosti ravnatelja ustanove, jer ustanove nemaju kao trgovačka društva višečlanu upravu, nego se radi o monotipnom tijelu.

Odredbom članka 112. Zakona o radu propisano je da ugovor o radu prestaje kada radnik navrší šezdeset pet godina života i petnaest godina mirovinskog staža, osim ako se poslodavac i radnik drukčije ne dogovore. Dakle, ukoliko i poslodavac i radnik žele nastavak radnog odnosa i nakon što radnik navrší šezdeset pet godina života, dužni su se o tome sporazumjeti. Međutim, Zakon o radu u članku 1. određuje da se navedenim Zakonom uređuju radni odnosi u Republici Hrvatskoj, ako drugim zakonom ili međunarodnim ugovorom, koji je sklopljen i potvrđen u skladu s

* Izv. prof. dr. sc. Dragan Zlatović, prof. struč. stud. u trajnom izboru, Pročelnik Odjela upravnih studija, Veleučilište u Šibeniku

Ustavom Republike Hrvatske, te objavljen, a koji je na snazi, nije drukčije određeno. U slučaju ravnatelja ustanove taj poseban zakon jest Zakon o ustanovama kojim su propisani uvjeti za imenovanje i razrješenje ravnatelja ustanove. Sukladno odredbama navedenog Zakona ravnatelj ustanove može biti razriješen prije isteka vremena na koje je imenovan, a u slučajevima propisanim odredbom članka 44. stavka 2. Zakona o ustanovama upravno vijeće odnosno tijelo iz članka 38. stavka 2. ovog zakona ga je dužno razriješiti. Između ostalih, jedan od takvih slučajeva je i kada nastanu takvi razlozi koji po posebnim propisima ili propisima kojima se uređuju radni odnosi dovode do prestanka radnog odnosa. Slijedom navedenoga, mišljenja smo da radni odnos ravnatelja ustanove može prestati kad on navrší šezdeset pet godina života i petnaest godina mirovinskoga staža, neovisno o činjenici što mu mandat još nije istekao, osim ako se poslodavac i radnik sporazume da žele nastavak radnog odnosa. – mišljenje Ministarstva rada, mirovinskog sustava, obitelji i socijalne politike, 18.10.2019.

U slučaju kada se radi o javnoj ustanovi koje su osnivači više subjekata iz čl.38.st.2. ZU, tada nije moguće razriješiti ravnatelja javne ustanove samo jednostranom odlukom jednog od tih subjekata osnivača.

U slučaju razrješenja ravnatelja imenovat će se vršitelj dužnosti ravnatelja, a ustanova je dužna raspisati natječaj za imenovanje ravnatelja u roku od 30 dana od dana imenovanja vršitelja dužnosti.

Odredbe o razrješenju ravnatelja javne ustanove posebno propisuju i posebni zakoni referentni za posebno područje djelovanja ustanova. Ta je regulacija raznovrsna pa navodimo samo numeraciju odredbi o tome sadržanih u specijalnom zakonodavstvu o javnim ustanovama u kulturi:

- reproduktivna kultura – čl. 25. i 26. Zakona o kazalištima;
- zaštita kulturnih i prirodnih dobara – čl.26. st.1. – 5. Zakona o muzejima te čl. 20.st.1. – 5. Zakona o knjižnicama i knjižničnoj djelatnosti;

Specijalne odredbe o posebnim slučajevima razrješenja intendanta odnosno ravnatelja kazališta prije isteka mandata izuzev onih sadržanih u generalnoj odredbi čl. 44 ZU nalazimo u čl.34. i 35. ZK. Tako su javna kazališta i javne kazališne družine dužne najmanje jednom godišnje podnijeti izvješće o ostvarenju programskog i financijskog poslovanja osnivaču te uvijek na zahtjev osnivača. Osim ovog izvješća, osnivaču se obvezno podnosi i programsko i financijsko izvješće o ostvarenju protekle kazališne sezone. Izvješća podnose intendant, odnosno ravnatelj, uz obvezno dostavljanje mišljenja kazališnog vijeća. Ako osnivač ne prihvati programsko odnosno financijsko izvješće, intendant odnosno ravnatelj kazališta i kazališne družine može biti razriješen dužnosti prije isteka mandata (čl.35.st.1. ZK). Prije donošenja odluke o razrješenju, intendantu, odnosno ravnatelju mora se pružiti mogućnost očitovanja o razlozima razrješenja. U slučaju navedenog razrješenja iz čl.35.st.1. ZK, osnivač može razriješiti i članove kazališnog vijeća koje je imenovao.

Tijekom spora prvostupanjski sud je izvršio uvid u dokumentaciju koja prileži spisu predmeta upravnog spora i postupka, detaljno nabrojane u točki 8. obrazloženja prvostupanjske presude, te je

nakon razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja utvrdio da tužbeni zahtjev nije osnovan. Pravilno se prvostupanjski sud pozvao na odredbu članka 25. stavka 3. Zakona o kazalištima ("Narodne novine", 71/06., 121/13., 26/14. i 98/19.) koji propisuje da intendanta nacionalnog kazališta na prijedlog kazališnog vijeća imenuje i razrješuje predstavničko tijelo osnivača, odnosno sporazumno predstavnička tijela osnivača, kada nacionalno kazalište ima više osnivača, a potvrđuje ministar kulture. Imenovanje i razrješenje vršitelja dužnosti intendanta nacionalnog kazališta obavlja se na isti način bez provođenja javnog natječaja i potvrđivanja ministra kulture. Također je prvostupanjski sud pravilno ukazao na odredbu članka 98. stavka 5. Zakona o općem upravnom postupku ("Narodne novine", 47/09.) kojom odredbom je propisano da obrazloženje rješenja sadržava kratko izlaganje zahtjeva stranke, utvrđeno činjenično stanje, razloge koji su bili odlučujući pri ocjeni pojedinih dokaza, razloge zbog kojih nije usvojen koji od zahtjeva stranaka, razloge donošenja zaključaka tijekom postupka, te propise na temelju kojih je stvar riješena. 10. Pravilno je u točki 15. obrazloženja prvostupanjske presude sud naveo da je tuženik osnovano postupio odbivši zahtjev tužitelja za potvrđivanje predmetne odluke o razrješenju, jer u toj odluci nisu precizirani niti konkretizirani, niti potkrijepljeni dokazi, razlozi zbog kojih je zainteresirana osoba razriješen dužnosti intendanta, a što je prvostupanjski sud valjano obrazložio. Razloge koji se navode u obrazloženju odluke o razrješenju valja dokazati, te nije dovoljno samo navesti da je zainteresirana osoba razriješen zbog neusvojenog izvješća o radu kazališta, zbog uvida u ravnateljske uvjete, te naknadnih odluka i aneksa koji pogoduju privilegiranim pojedincima, zbog konstantnog neiznošenja istine na izravna traženja i upite članova kazališnog vijeća o ugovorima i isplatama za vrijeme sudjelovanja na EPK itd., niti je dovoljno te razloge obrazlagati tijekom upravnog spora ili u žalbenim navodima, a u smislu naprijed citirane odredbe članka 98. stavka 5. ZUP-a na koju činjenicu je prvostupanjski sud valjano ukazao u obrazloženju svoje odluke. – Visoki upravni sud RH, Poslovni broj: Usž-1300/23-2 od 20.travnja 2023.

2. Nadležnost u sudskim postupcima vezanim za imenovanja i razrješenja ravnatelja javnih ustanova

Iako je sudska zaštita iz radnih odnosa u javnim ustanovama pretežito u nadležnosti redovnih sudova koji su nadležni za radne sporove, ipak upravni sudovi su nadležni u sporovima glede imenovanja i razrješenja ravnatelja nekih od ustanova.

Razgraničenje stvarne nadležnosti za sudsku zaštitu u predmetima imenovanja ravnatelja ustanova ovisi o kriterijima vrste ustanove i donositelja akta o imenovanju. U čl. 38. st. 2. Zakona o ustanovama (ZU) propisano je da se zakonom ili aktom o osnivanju može odrediti da ravnatelj javne ustanove imenuje Vlada Republike Hrvatske, čelnik nadležnog tijela državne uprave ili predstavničko tijelo jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave. Prema čl. 42. st. 3. ZU, ako ravnatelj ustanove imenuje tijelo iz članka 38. st. 2. toga Zakona, tužbom se pokreće upravni spor. Prema čl.22. Zakona o sudovima („Narodne novine“, br. 28/13., 33/15., 82/15., 82/16., 67/18., 21/22., 60/22., 16/23., 155/23. i 36/24.), upravni sudovi, između ostaloga odlučuju i o tužbama protiv pojedinačnih odluka javnopravnih tijela, te o tužbama protiv postupanja javnopravnih tijela. Prema čl.8. Zakona o područjima i sjedištima sudova („Narodne novine“, br. 67/18. i 21/22.), sjedišta i područja nadležnosti upravnih sudova su: Upravni

sud u Osijeku za područja Brodsko-posavske, Osječko-baranjske, Požeško-slavonske, Virovitičko-podravске i Vukovarsko-srijemske županije; Upravni sud u Rijeci za područja Istarske, Karlovačke, Ličko-senjske i Primorsko-goranske županije; Upravni sud u Splitu za područja Dubrovačko-neretvanske, Splitsko-dalmatinske, Šibensko-kninske i Zadarske županije, te Upravni sud u Zagrebu za područja Bjelovarsko-bilogorske, Koprivničko-križevačke, Krapinsko-zagorske, Međimurske, Sisačko-moslavačke, Varaždinske, Zagrebačke županije i Grada Zagreba.

U drugim slučajevima o tužbi odlučuje sud nadležan za radne sporove.

Bez obzira na to pripada li u odnosnom slučaju stvarna nadležnost za rješavanje sporova o imenovanju ravnatelja ustanove upravnome (specijaliziranom) ili općinskom (redovnom) sudu, sudska nadležnost pri rješavanju spora znatno je ograničena. Naime, odredbom članka 42. st. 2. ZU propisano je da osoba koja je podnijela prijavu na natječaj može pobijati tužbom odluku o imenovanju zbog bitne povrede postupka ili zbog toga što izabrani kandidat ne ispunjava uvjete koji su objavljeni u natječaju. Tako ova citirana norma sudske zaštite prava kandidata na natječaju za imenovanje ravnatelja ustanove ograničava samo na spomenuta dva razloga.

Prema čl. 45. ZU, razriješana osoba može odluku o razrješenju pobijati tužbom pred nadležnim sudom u roku od trideset dana od dana zaprimanja odluke o razrješenju ako smatra da nisu postojali razlozi za razrješenje iz čl. 44. st. 2. ZU ili da je u postupku donošenja odluke o razrješenju došlo do povrede koja je značajno utjecala na ishod postupka.

Naime, odredbom članka 98. stavka 5. Zakona o općem upravnom postupku propisano je da obrazloženje sadržava kratko izlaganje zahtjeva stranke, utvrđeno činjenično stanje, razloge koji su bili odlučujući pri ocjeni pojedinih dokaza, razloge zbog kojih nije usvojen koji od zahtjeva stranaka, razloge donošenja zaključaka u tijeku postupka te propise na temelju kojih je riješena upravna stvar. Kad žalba ne odgađa izvršenje rješenja, obrazloženje sadržava i pozivanje na zakon koji to propisuje. Dakle, obrazloženje se sastoji iz činjeničnog i pravnog dijela te se u činjeničnom dijelu navode podaci u vezi s činjenicama koje su utvrđene u postupku, a u pravnom dijelu navode se odgovarajuće odredbe materijalnog prava i razlozi podvođenja činjeničnog stanja pod te odredbe materijalnog prava. Naime, valjano obrazloženje po prirodi stvari predstavlja neophodnu pretpostavku, jer bez takvog obrazloženja nije moguće ocijeniti pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja niti zakonitost pobijane odluke u upravnom sporu. Sud nalazi da tužitelj osnovano prigovara tome da tuženik pobijanim rješenjem o imenovanju ravnatelja nije dao valjano obrazloženje za takvu svoju odluku. Naime, tuženik je u pobijanom rješenju nedovoljno obrazložio kao nositelj diskrecijske ocjene razloge zbog kojih daje prednost izabranom kandidatu u odnosu na ostale kandidate te ne obrazlaže o kojem se radnom iskustvu izabranog kandidata radi tj. na kojim poslovima je isti radio. Tuženik je u pobijanom rješenju trebao obrazložiti iz kojih razloga daje prednost izabranom kandidatu, što je u predmetnom slučaju izostalo, jer se ne može sagledati niti ispitati činjenično stanje kao ni razlozi koji su bili odlučni pri ocjeni dokaza koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na rješenje kakvo je dano u izreci. – Visoki upravni sud RH, Poslovni broj: Usž-922/15-3 3.2.2016.

Napominjemo da je odlukom Ustavnog suda RH promijenjena paradigma prema kojoj sada i kandidati koji su se

prijavili na natječaj za imenovanje ravnatelja javne ustanove, a koji nisu izabrani mogu tražiti sudske zaštite.

Ustavni sud zaključio je da je trenutačna pravna situacija u kojoj neizabrani kandidati ne mogu osporavati izbor izabranog kandidata u postupcima zapošljavanja u javnoj službi neodrživa te je na to područje protegnuo nadležnost upravnih sudova, tumačeći djelovanje nositelja javnih službi kao postupanje javnopravnog tijela iz Zakona o općem upravnom postupku protiv kojega je zajamčena pravna zaštita prema ZUP-u i Zakonu o upravnim sporovima, ako je iskorištena pravna zaštita propisana ZUP-om. Naime, prema dosadašnjim pravnim shvaćanjima nije postojala izravna mogućnost sudske zaštite za neizabranog kandidata, odnosno niti jedan sud nije bio nadležan za možebitnu tužbu kojom bi neizabrani kandidat na javnom natječaju za zasnivanje radnog odnosa u javnim službama osporavao izbor izabranog kandidata. Upravni sudovi nisu bili nadležni jer su zauzeli gledište da nije riječ o stvari iz područja upravnog prava, a redoviti sudovi nisu bili nadležni jer radno zakonodavstvo ne predviđa sudske zaštite podnositelja kao kandidata kojeg poslodavac nije primio u radni odnos. Dakako, postoji posredan način osporavanja takvih izbora putem prijave nadležnoj inspekciji, odnosno podnošenja predstave o potrebi pokretanja upravnog postupka po službenoj dužnosti (vidi čl. 42. ZUP-a), ali je takav oblik pravne zaštite neizravan te osoba koja je inicirala pokretanje postupka, čak i kada se postupak pokrene, nije stranka u tome postupku, pa se teško može reći da joj je omogućena zaštita njezinih prava ili interesa. Stajalište iz odluke Ustavnog suda Republike Hrvatske U-III-4016/2015 od 17. prosinca 2019.

3. Razgraničenje stvarne nadležnosti za sudske zaštite u predmetima imenovanja ravnatelja ustanova ovisno o kriterijima vrste ustanove i donositelja akta o imenovanju

Na ustanove u kulturi (npr. centri za kulturu, domovi kulture i sl.) čija djelatnost nije regulirana posebnim zakonom (npr. Zakon o kazalištima, Zakon o knjižnicama i knjižničnoj djelatnosti, zakon o muzejima i dr.) primjenjuju se odredbe Zakona o ustanovama („Narodne novine“, br. 76/1993., 29/1997., 47/1999., 35/2008., 127/2019., 151/2022.) kao *lex generalis* te odredbe Zakona o kulturnim vijećima i financiranju javnih potreba u kulturi («Narodne novine» br. 83/2022.) kao *lex specialis*.

Vezano za nadležnosti i ostvarivanje sudske zaštite u postupcima imenovanja ravnatelja u ovim ustanovama odredbom čl. 38. Zakona o ustanovama propisano je kako u načelu ravnatelja imenuje i razrješava upravno vijeće, ako posebnim zakonom u smislu članka 35. stavka 1. Zakona o ustanovama nije drugačije određeno (misli se na drugo kolegijalno tijelo – op. aut.). Zakonom ili aktom o osnivanju može se odrediti da ravnatelja javne ustanove imenuje Vlada Republike Hrvatske, čelnik nadležnog tijela državne uprave ili predstavničko tijelo jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave.

Prema čl. 40. Zakona o kulturnim vijećima i financiranju javnih potreba u kulturi ravnatelja ustanove u kulturi kojoj je osnivač Republika Hrvatska imenuje i razrješuje ministar nadležan za kulturu, uz prethodno mišljenje upravnog vijeća, ako je ono osnovano. Ako je Republika Hrvatska suosnivač ustanove u kulturi, ravnatelja imenuje i razrješuje

šuje ministar nadležan za kulturu, uz prethodno pribavljeno mišljenje suosnivača i upravnog vijeća, ako je ono osnovano, a sukladno aktu o osnivanju.

Ravnatelj ustanove u kulturi kojoj je osnivač pravna osoba u pretežitom vlasništvu Republike Hrvatske ili jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave imenuje i razrješuje nadležno tijelo te pravne osobe propisano posebnim zakonima i statutom.

Posebno je regulirano odredbom čl. 40. st. 3. ovog Zakona da ravnatelj ustanove u kulturi kojoj je osnivač ili suosnivač jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave imenuje i razrješuje izvršno tijelo odnosno izvršna tijela više osnivača sporazumno, uz prethodno mišljenje upravnog vijeća, ako je ono osnovano, a način raspisivanja i provedbe postupka javnog natječaja za imenovanje ravnatelja pobliže se uređuje statutom ustanove i ugovorom osnivača. Dakle, ovaj Zakon kao *lex specialis* je prenio ovlast glede imenovanja ravnatelja ustanove u kulturi u ovoj situaciji s predstavničkog na izvršno tijelo jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave kao osnivača.

Kako ovim Zakonom nije propisana posebna sudska zaštita u postupcima imenovanja ravnatelja ustanova u kulturi imaju se primijeniti odredbe Zakona o ustanovama.

Dakle u situaciji kada je ustanovi u kulturi osnivač jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave ravnatelja te ustanove imenuje u zakonom propisanoj proceduri izvršno tijelo osnivača.

Prema čl. 42. st. 2. Zakona o ustanovama, osoba koja je podnijela prijavu na natječaj može pobijati tužbom odluku o imenovanju zbog bitne povrede postupka ili zbog toga što izabrani kandidat ne ispunjava uvjete koji su objavljeni u natječaju. Ako ravnatelj ustanove imenuje tijelo iz članka 38. stavka 2. Zakona o ustanovama tužbom se pokreće upravni spor. U drugim slučajevima o tužbi odlučuje sud nadležan za radne sporove.

U slučaju ustanova u kulturi na koje se primjenjuje Zakon o kulturnim vijećima i financiranju javnih potreba u kulturi odluka o imenovanju ravnatelja koju donosi izvršno tijelo osnivača predstavljala bi upravni akt i analognom primjenom čl. 42. st. 3. Zakona o ustanovama upravni sudovi bi bili nadležni u sudskim postupcima osporavanja ove odluke.

4. Primjer rješenja o imenovanju ravnatelja ustanove u kulturi s poukom o sudskoj zaštiti

REPUBLIKA HRVATSKA

GRAD _____

GRADONAČELNIK

KLASA: UP/I- _____

URBROJ: _____
_____, _____ 2024.

Na temelju članka 40. stavka 3. Zakona o kulturnim vijećima i financiranju javnih potreba u kulturi („Narodne novine“, br. 83/22.) i članka ____ stavka ____ Statuta Centra za kulturu _____, gradonačelnik Grada _____ u postupku imenovanja ravnatelja Centra za kulturu _____ donosi

RJEŠENJE

Za ravnatelja Centra za kulturu _____ imenuje se Ivan Ivić, mag. art., s danom _____ 2024. na mandatno razdoblje od četiri godine.

O b r a z l o ž e n j e

Sukladno odredbi članka 40. stavka 3. Zakona o kulturnim vijećima i financiranju javnih potreba u kulturi („Narodne novine“, br. 83/22.) ravnatelj ustanove u kulturi kojoj je osnivač ili suosnivač jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave imenuje i razrješuje izvršno tijelo, uz prethodno mišljenje upravnog vijeća, ako je ono osnovano, a način raspisivanja i provedbe postupka javnog natječaja za imenovanje ravnatelja pobliže se uređuje statutom ustanove i ugovorom osnivača.

Prava i obveze osnivača Centra za kulturu _____ obavlja Grad _____ na temelju Rješenja Ministarstva kulture i prosvjete KLASA: _____ URBROJ: _____ od _____ 1994.

Upravno vijeće Centra za kulturu _____ je na _____ sjednici dana _____ 2024. donijelo Odluku o raspisivanju javnog natječaja za izbor i imenovanje ravnatelja Centra za kulturu _____, koji natječaj je objavljen u „Narodnim novinama“, br. ____/24. od _____ 2024. i na mrežnim stranicama Centra za kulturu _____.

U propisanom roku na natječaj je pristiglo ____ prijava. Upravno vijeće Centra za kulturu _____ razmotrilo je sve prijave i utvrdilo da ____ prijavljenih kandidata u cijelosti ispunjavaju uvjete natječaja, dok ____ kandidat ne ispunjava uvjet natječaja glede propisanog radnog iskustva u području kulture. Kandidati koji ispunjavaju natječajne uvjete pozvani su na razgovor pred Upravnim vijećem Centra za kulturu, koji razgovori su obavljeni dana _____ 2024.

Nakon obavljenih razgovora s kandidatima na _____ sjednici Upravnog vijeća za kulturu _____ od _____ 2024., Upravno vijeće Centra za kulturu _____ je dalo prethodno mišljenje da se kandidat Ivan Ivić, mag. art., imenuje za ravnatelja Centra za kulturu _____.

Kandidat Ivan Ivić (obrazložiti mišljenje i ispunjavanje uvjeta i kompetencije kandidata, kao i njegov program rada).

Uvidom u natječajnu dokumentaciju utvrđeno je da kandidat Ivan Ivić, mag. art., ispunjava uvjete za ravnatelja centra za kulturu _____ propisane zakonom i Statutom Centra za kulturu _____.

Stoga je gradonačelnik Grada _____ riješio kao u izreci ovog Rješenja.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ovog Rješenja može se pokrenuti upravni spor pred Upravnim sudom u _____, u roku od 30 dana od dana dostave ovog Rješenja.

Tužba se predaje neposredno Upravnom sudu u _____, neposredno u pisanom obliku, usmeno na zapisnik kod toga Suda ili se šalje poštom, odnosno dostavlja u elektroničkom obliku putem informacijskog sustava.

Svi prijavljeni kandidati imaju prema članku 42. stavku 1. Zakona o ustanovama („Narodne novine“, br. 76/93, 29/97, 47/99, 35/08, 127/19, 151/22) pravo pregledati natječajnu dokumentaciju.

Dostaviti:

1. Ivan Ivić, _____
2. _____
3. _____
4. Pismohrana, ovdje

Gradonačelnik Grada _____